

INSTITUȚIA PREȘCOLARĂ DE ÎNVĂȚĂMÎNT 227

CREȘTEM COPII FĂRĂ VIOLENȚĂ

Educator: Mecluș Ana

Gr.mica Nr.12(5-6 ani)

**Bătăia NU e
ruptă din Rai și
violența naște
violență...**

Ambele sintagme sunt inradacinate in mentalul nostru colectiv si recunoscute ca fiind valabile de marea masa a populatiei, desi mesajul lor este flagrant contradictoriu, bataia fiind o forma grava de violenta si Raiul insemnand, mai intai de toate, iubire, armonie, pace.

Cum se poate asa ceva? Simplu: lucrând cu doua masuri, una pentru adulti, alta pentru copii. Cu alte cuvinte, bataia, violenta sunt de neacceptat intre adulti, dar in regula daca sunt indreptate impotriva copiilor, pentru ca ei TREBUIE DISCIPLINATI, facuti sa asculte, tinuti in frau sa nu o ia razna si, oricum, ce pot face ei, cum sa se opuna, cum sa se apere?

Abordarea copilului ca o persoana cu drepturi egale, cu capacitatea de a avea opinii si de a si le exprima este calea cea mai sigura catre dezvoltarea optima, plenara a copilului, din punct de vedere fizic, mental, emotional.

In acelasi timp, este si cea mai dificila si de durata abordare pentru ca lupta impotriva unor convingeri si obiceiuri cu care parintii insisi au crescut si care au devenit pentru ei a doua natura.

O intelegere empatica a pedepselor fizice si psihologice aplicate copiilor este primul pas important in eradicarea acestor practici.

Daca parintii (si toti cei care lucreaza cu copii) nu simt problema – prin înpelegerea consecintelor și cunoașterea durerii provocate de orice forma de violenta – nu o vor putea elimina din viata personala si nu pot actiona impotriva sa in viata profesionala. Schimbarea atitudinilor sociale se produce la nivel personal.

**Neglijarea - cea
mai frecventa
forma de
violenta la
adresa
copilului**

În peste jumătate din cazurile de abuz la adresa copiilor înregistrate în 2010 de autorități a fost vorba de neglijare (7642 dintr-un total de 11.232). Cel mai frecvent, abuzul și neglijarea au loc în familie, iar victime sunt copii cu vârste între 3 și 17 ani, asadar pe tot parcursul dezvoltării lor.

Cea

mai frecventă formă de abuz și de violență asupra copiilor este și cea mai puțin dezbătută și conștientizată: neglijarea nevoilor fizice și psiho-emotionale ale copilului de către adultul responsabil de creșterea sa.

Neglijarea este o formă non-fizică a violenței și reprezintă incapacitatea sau refuzul adultului de a asigura dezvoltarea copilului în toate aspectele vieții sale. Ea poate fi de mai multe feluri:

- alimentară – copilul nu este hrănit corespunzător nevoilor sale (hrană nepotrivită sau administrată necorespunzător; lipsă de hrană etc);
- vestimentară – copilul nu are haine, sau este îmbrăcat nepotrivit și murdar;
- neglijarea igienei – lipsa igienei corporale, mirosuri respingătoare, paraziți;
- medicală – când părinții nu se îngrijesc de sănătatea copilului și de efectuarea controalelor medicale de rutină;
- neglijarea educațională – neînscriserea copilului la grădiniță/scoală, lipsa preocupării părinților pentru stimularea intelectuală a copilului, înconsecvența sistemului de pedepse și recompense, lipsa de urmărire a progreselor școlare;

- neglijarea emotionala – poate cea mai frecventa si cea mai insidioasa forma de neglijare – lipsa atentiei din partea adultului pentru copil, lipsa contactelor fizice, a semnelor de afectiune, a cuvintelor de apreciere;
Ce consecinte are neglijarea pentru copil?

Neglijarea afecteaza negativ atat dezvoltarea fizica a copilului, cat si pe cea psihologica.

Daca alimentele adecvate nu sunt prezente in perioadele de crestere, dezvoltarea copilului nu va urma modelul normal si vor aparea probleme precum: oprirea din crestere, dificultati medicale cronice, dezvoltarea inadecvata a oaselor si muschilor si o dezvoltare neurologica defectuoasa ce afecteaza in mod negativ functionarea creierului si procesarea informatiilor. Lipsa unei ingrijiri medicale adecvate poate conduce la probleme de sanatate pe termen lung, cum ar fi pierderea auzului datorita netratarii infectiilor la nivelul urechilor.

Neglijarea severa, mai ales a copiilor de varsta mica, afecteaza major cresterea si dezvoltarea fizica si intelectuala a copilului, iar in cazurile extreme poate conduce la spitalizarea, instalarea unei dizabilitati si/ sau decesul copilului.

Efecte psihologice

Efectele psihologice imediate ale neglijarii sunt teama, izolarea si incapacitatea de a avea incredere in cineva. Alte dificultati de ordin psihologic asociate neglijarii includ [depresia](#), retragerea, tulburari de panica, deficit de atentie si hiperactivitate, furie, tulburare reactiva de atasament, capacitati cognitive, [dezvoltarea limbajului](#), achizitii in plan educational si performante mai scazute.

Ca mama, esti bombardata din toate partile cu sfaturi. Dar cui ii plac sfaturile? Uneori ele pot face mai mult rau. Afla cum!

Copiii neglijati sunt mai predispusi la comportamente antisociale, tulburari de personalitate si comportament violent. Uneori neglijarea duce la asumarea de responsabilitati prea mari. Responsabilitatea de a ingriji fratii mai mici il impiedica pe copil sa participe la activitati adecvate varstei lui, sa se joace, sa aiba prieteni, mergand chiar pana la absentarea sau renuntarea la [scoala](#).

Pe termen lung, problemele psihologice asociate cu neglijarea includ tulburari de personalitate, tulburari de stres post-traumatic, depresie, tulburari de anxietate si psihoze. Depresia este, de obicei, cea mai intalnita consecinta a neglijarii.

Transmiterea intergenerationala a neglijarii este o alta consecinta a acestui abuz asupra copilului. Adultii care au fost neglijati in copilarie au un risc mai crescut de a neglija proprii copii. Cu toate acestea, nu toti adultii care au fost neglijati in copilarie

vor suferi aceste consecinte. Unii adulti sunt capabili sa treaca dincolo de neglijarea pe care au experimentat-o, sunt firi optimiste si se simt mai curand provocati decat atacati de probleme.

Factori de risc sau ce fel de parinti isi neglijeaza copiii?

Desi situatia fiecarei familii este unica, tinand cont de factorii de stres si de caracteristicile care pot favoriza neglijarea, exista factori de risc generali, care cresc vulnerabilitatea unui copil de a fi neglijat:

- Parinti care au fost neglijati la randul lor;
 - Parinti cu o [stima de sine](#) scazuta, control al impulsurilor scazut, sau care trec prin dificultati psihologice precum anxietatea sau depresia;
 - Parinti care nu au suficiente informatii despre dezvoltarea copilului;
 - Parinti care se simt coplesiti de responsabilitatile parentale si resimt negativ orice solicitare din partea copilului. Astfel de parinti nu au adoptat complet rolul de parinte, au grija mai mult de propriile nevoi in timp ce le ignora pe cele ale copilului;
 - Familiile dezorganizate si izolate social sunt mai predispuse la situatii de neglijare;
 - Parinti care nu pot fi empatici, de a intelege sentimentele si nevoile celorlalti;
 - Factorii stresanti pot fi resimtiti mai dificil de catre familiile cu un singur parinte.
- Chiar si in familiile instarite, unde copiilor aparent nu le lipseste nimic, se poate ajunge la situatii de neglijare. Astfel de cazuri se vad cand parintii lipsesc mult de acasa, cand nu mai au timp si energie ca sa asculte nevoile reale ale copiilor lor, cand nu reusesc sa fie alaturi de ei in etapele de dezvoltare prin care trec.

Palma la fund in disciplina copilului

- 1. De ce apeleaza parintii la palma ca metoda de disciplinare?
- 2. Este eficienta aceasta forma de disciplina la copii?
- 3. Metode alternative de disciplinare pentru palmuire

Palma la fundulet este una dintre cele mai controversate si dezbatute metode de disciplinare a copilului. Exista o tabara care spune un "nu" hotarat oricarei forme de violenta sau agresivitate asupra copilului, o alta care considera ca "bataia este rupta din rai" si o alta de mijloc care merge pe premisa ca din cand in cand o palmuta la fundulet nu strica. Este sau nu eficienta aceasta metoda?

De ce apeleaza parintii la palma ca metoda de disciplinare?

Desi majoritatea oamenilor sustin ca a lovi o persoana este gresit si de neacceptat, nu au aceeasi parere cand vine vorba de cate o palmuta aplicata uneori propriului lor copil.

Palmuirea este inca acceptata ca forma de disciplinare a copiilor. Parintii apeleaza la ea deoarece considera ca o palma la fund ii determina pe copii sa inceteze in a face anumite lucruri interzise sau in a corecta anumite forme de comportament nepotrivit.

De asemenea, ei considera ca apeland la aceasta masura ii vor face pe copii sa actioneze asa cum vor ei. Acestia sunt parintii care considera ca [disciplina pozitiva](#) si [time-out](#) la copii nu functioneaza.

Este eficienta aceasta forma de disciplina la copii?

In timp ce aplicarea unei palme la funduletul copiilor poate elibera parintele de anumite frustrari sau de un exces de stres acumulat si calmeaza copilul pe termen scurt, specialistii sustin ca aceasta este una dintre cele mai putin eficiente metode de a disciplina copilul.

Pentru a demonstra acest lucru ei au analizat comportamentul pe termen lung al unor copii care au trecut de-a lungul timpului prin astfel de masuri disciplinare si au constatat ca nu au avut in niciun caz rezultatele scontate. In plus, ei sustin ca micutii nu au reusit sa invete nicio lectie de viata sau de disciplina in urma aplicarilor constante a palmelor.

Ca mama, esti bombardata din toate partile cu sfaturi. Dar cui ii plac sfaturile? Uneori ele pot face mai mult rau. Afla cum!

Specialistii spun ca palmuirea este ineficienta pentru ca nu reuseste sa invete copilul un comportament alternativ, bun sau corect. Dupa ce sunt palmuiti, copiii se simt umiliti, neajutorati si plini de resentimente. Prima lectie pe care o invata in urma agresiunii fizice asupra lui este ca trebuie sa se straduiasca mai mult sa nu fie prins data viitoare cand mai face ceva rau. Asta pentru ca in acest mod nu i se ofera si un comportament alternativ, care ar putea fi solutia si la care ar putea apela urmatoarea

data cand se mai gaseste in postura de a face acel lucru. Atunci cand parintii il palmuiesc se limiteaza de obicei la a spune "Nu, de cate ori ti-am zis ca nu ai voie sa faci asta?". Copiii poate nu o spun tare, dar in sinea lor se intreaba "si cum ar trebui atunci sa o fac?". Fara un raspuns, metoda este invalida.

In plus, palmuirea si orice forma de agresivitate fizica trimit un semnal gresit copilului. Acesta va crede ca agresivitatea fizica este un mod acceptabil de a rezolva probleme si ca este in regula ca un om mare sa loveasca un copil. In cele mai multe cazuri, copiii inteleg ca sunt palmuiti pentru ca au facut ceva rau, dar nu au capacitatea de invata sau deprinde lectia ori morala. Si mesajul transmis este confuz. De exemplu daca il palmuiesti pentru ca vroia sa puna mana pe geamul de la cuptorul incins, mesajul disciplinar suna cam asa "te ranesc pentru ca nu vreau sa fii ranit".

Atunci cand agresivitatea fizica este folosita ca metoda de disciplina primara poate avea efecte secundare nocive asupra copilului pe termen lung. Ea poate creste sansele ca micutul sa devina mai agresiv si sa se comporte urat, apar deficiente in invatare, depresie si chiar incurajeaza comportamentul criminal.

Metode alternative de disciplinare pentru palmuire

Poti creste un copil sanatos si disciplinat si fara a apela la metode agresive. Printr-o combinatie de preventie, disciplinare pozitiva si metode de pedepsire a copilului non-violente poti creste si educa un copil productiv, pozitiv si manierat.

- in primul rand invata copilul sa isi **exprime verbal sentimentele**, decat sa le transpuna in actiuni violente sau nepotrivite;
- incearca sa anticipezi situatiile tensionate si sa le controlezi inainte ca acestea sa izbucneasca in comportamente nepotrivite;
- monitorizeaza-ti si controleaza-ti propriul nivel de furie si fii un model pentru el;
- ai multa **rabdare**; disciplina unui copil presupune foarte multa **rabdare** si perseverenta - trebuie sa fii tot timpul constienta ca micutii au nevoie sa le repeti de multe ori acelasi lucru pentru a intelege ce trebuie sa faca;
- exprima-ti cat poti de des dragostea pentru el.

Incurajeaza si implementeaza metodele de disciplinare pozitiva in cresterea copilului tau - el invata mai multe atunci cand il expui si ii reamintesti comportamentele bune pe care le face si nu numai partea negativa din felul in care se poarta.

Foloseste si [disciplina time-out](#) pentru a corecta eventualele comportamente neadecvate si intotdeauna apeleaza la metode punitiv non-violente.

5 pasi pentru a creste copiii fara bataie

1. Pasi esentiali pentru o strategie pozitiva de parenting
 - 1.1. Crearea unui mediu familial sigur si relaxant
 - 1.2. Construirea unor contexte pozitive de invatare
 - 1.3. Folosirea tehnicilor pozitive de educatie
 - 1.4. Asteptari realiste ale parintilor legat de evolutia copilului
 - 1.5. Grija pentru tine, ca parinte

Auzim din presa sau de la profesioniști că nu este corect și sănătos să ne educăm copiii cu violență – fizică, verbală, emoțională. Dar ce putem face pentru a deveni părinți eficienți, responsabili, relaxați, care reușesc să își educe copiii construind în același timp o relație pozitivă cu aceștia? În primul rând este important să abordăm dezvoltarea copilului și comportamentele acestuia într-o manieră constructivă, fără a-l rani. La baza educației și îngrijirii copiilor stau comunicarea și atenția îndreptată asupra nevoilor lor. Astfel aceștia vor fi încurajați să își dezvolte abilitățile personale și să se simtă bine cu ei înșiși, să aibă [stima de sine](#).

Pasi esentiali pentru o strategie pozitiva de parenting

Crearea unui mediu familial sigur si relaxant

Un mediu familial sigur si relaxant este cel in care:

- riscul de accidente domestice este minim;
- copilul poate explora, experimenta si dezvolta noi abilitati;
- parintele are posibilitatea de monitorizare a comportamentului copilului (stie unde este si ce face);
- relatia de cuplu a parintilor este armonioasa.

Construirea unor contexte pozitive de invatare

Este important ca parintele sa fie disponibil pentru copil. Aceasta nu inseamna ca trebuie sa fie cu copilul tot timpul. Dar atunci cand solicita atentia, ajutorul, afectiunea, parintele trebuie sa intrerupa ce face si sa-i ofere ce are nevoie. Asa va invata ca este important si nu va face "o prostie" pentru a atrage atentia. Incurajati-i initiativa si autonomia; aratati-i ca apreciati ce face, laudati-l; astfel se va implica mai mult in activitati dezirabile.

Folosirea tehnicilor pozitive de educatie

A educa copilul pozitiv inseamna a-l invata cum este bine sa se poarte si ce nu este bine sa faca, prin metode care exclud pedeapsa, ce ar putea rani copilul, fizic si/sau emotional. Tehnicile de disciplinare sunt orientate spre invatarea asumarii responsabilitatii si a rezolvarii problemelor cu care se confrunta copilul. Daca parintii sunt consecventi si predictibili in comportament, scad sansele de aparitie a comportamentelor problematice.

Asteptari realiste ale parintilor legat de evolutia copilului

Consultantul in alaptare te poate ajuta sa ii oferi bebelusului tau cel mai minunat dar - laptele matern. Cauta consultantul cel mai apropiat!

Asteptarile parintilor legate de copii depind de convingerile acestora despre ce este normal. Evolutia fiecarui copil este insa unica si se realizeaza in ritmuri diferite. Ei invata abilitati noi doar dupa ce sunt pregatiti la nivelul de dezvoltare adecvat etapei in care se afla.

Problemele apar cand parintii asteapta prea mult, prea repede sau perfectiunea. Un parinte care asteapta de la copilul sau sa fie in permanenta politicos, preocupat de [scoala](#), dornic sa ajute la treburile casnice si ordonat, are sanse mari sa fie dezamagit sau intr-un permanent conflict cu copilul. Nu va asteptati sa aveti un copil perfect; toti copiii fac greseli, iar cele mai multe dintre acestea nu sunt intentionate. Asteptarile realiste se leaga si de tine ca parinte. E bine sa incerci sa faci cat mai mult si cat mai bine dar nu exista parinte perfect. Nu fi aspru cu tine, invata din fiecare experienta.

Grija pentru tine, ca parinte

A fi parinte este mai usor atunci cand nevoile de intimitate si relaxare ale cuplului sunt implinite. A fi parinte bun nu inseamna sa ai o viata dominata de copilul tau. Daca nevoile tale ca adult sunt satisfacute, cresc sansele de a fi un parinte rabdator, calm, consecvent si disponibil pentru copil.

Efectele violentei verbale asupra copiilor

1. Care sunt formele de violenta verbala asupra copiilor?
2. Efecte ale violentei verbale asupra copilului
 - 2.1. Depresia
 - 2.2. Performante mentale si fizice scazute
 - 2.3. Complexe de inferioritate
 - 2.4. Probleme de sanatate
 - 2.5. Comportament auto-distructiv
 - 2.6. Tendinte agresive
3. Cum ajuti copilul sa faca fata violentei verbale?

**6 motive pentru care
NU trebuie sa iti lovesti
copilul**

Disciplina bazata pe violenta fizica este o parte din modul de a face educatie al multor parinti. Este vorba de acei parinti care considera ca bataia este rupta din Rai si ca micutii trebuie sa stie de frica lor pentru a fi politici si manierati. In realitate aceasta metoda nu face decat sa formeze adulti violenti si potentiali agresori. Iata 6 motive esentiale pentru care bu trebuie sa lovesti copilul!

1. Violenta modeleaza la randul ei violenta

Copilul imita tot ceea ce vede in jur si capteaza felul tau de a rezolva probleme pentru a-l folosi la randul lui. Daca atunci cand face o boacana il lovesti, el nu va invata decat ca problemele se rezolva prin violenta si atunci cand va vedea alt copil ca face aceeasi boacana va crede ca il va "corecta" daca il va lovi. In plus, s-a demonstrat ca micutii agresati in copilarie au un comportament violent la maturitate!

2. Copilul batut se simte dezapreciat si ii scade stima de sine

Imaginea de sine a copilului incepe cu modul in care el percepe ca ceilalti – in special parintii – il percep. Chiar si in familiile cele mai iubitoare bataia transmite un mesaj confuz deoarece copiii mici nu reusesc sa inteleaga motivul din spatele loviturii. Chiar daca pe alte parti incerci sa il ajuti pe copil sa isi consolideze o **stima de sine** puternica, atunci cand ii dai o **palma la fundil** faci sa se simta prost si dezapreciat, neputincios si rau.

3. Bataia nu corecteaza comportamentul copilului

Este posibil sa fi auzit deja parinti care spun "nu stiu ce sa fac, cu cat il lovesc mai tare, cu atat se poarta mai urat". Bataia nu instaureaza disciplina, ci haosul in comportamentul unui copil. Il face sa devina mai rau si mai agresiv. Copiii care se simt bine si linistiti se comporta frumos si politici. Daca este agresat, copilul se va simti trist, suparat, frustrat, neputincios, iar actiunile lui vor fi in conformitate cu starea.

4. Parintii isi pierd astfel respectul de sine

Parintii care folosesc bataia pe post de disciplina se simt adesea devalorizati pentru ca in adancul sufletului lor stiu ca metoda lor nu este buna. Adesea ei apeleaza la bataie in disperare de cauza, pentru ca nu stiu ce sa faca si se simt prost si neputinciosi cand isi dau seama ca nu functioneaza.

Palmuielile devalorizeaza rolul de parinte. A fi o figura autoritara inseamna sa fii respectat si de incredere, nu de temut. Copilului nu trebuie sa ii fie frica de tine.

5. Bataia poate escalada si da **nastere abuzurilor fizice**

Odata ce aplici palmuirile pe post de pedepse, agresivitatea poate escalada oricand, spun specialistii. Uneori parintii nu mai stiu unde sa se opreasca din aplicarea acestor metode. Pericolul pedepselor corporale apare de la inceput pentru ca odata ce ai dat o

palma, aceasta se poate transforma in timp in curea, umeras si alte obiecte prin care abuzezi de copil.

Este o granita foarte subtire intre simpla palma la fundulet si tortura fizica a copilului cand vine vorba de astfel de metode disciplinare. Abuzurile fizice au un efect dramatic asupra sanatatii mentale a copilului.

6. Bataia lasa urme adanci in memoria copilului

Vrei ca micutul tau sa aiba numai amintiri frumoase din perioada copilariei. Insa bataile repetate si formele ei se impregneaza puternic in memoria copilului si il pot marca pe viata. Oamenii au in general tendinta sa-si aminteasca mai degraba evenimentele traumatice decat pe cele frumoase. Ele pur si simplu se interpun in calea amintirilor frumoase.

**STOP Bataia! Dezvolta copilul
prin educatie pozitiva!**

Pedepse nepotrivite

Doua tipuri de pedeapsa sunt utilizate frecvent de parinti si educatori pentru a opri un comportament negativ:

1. **Mustrarile verbale si dezaprobarea comportamentelor negative;**
2. **Bataia care implica durere emotionala sau fizica severa.**

Ambele forme de pedeapsa se centreaza pe comportamentul nedorit si nu-l invata pe copil cum sa se comporte adecvat.

Alte forme de disciplinare neadecvata sunt:

- **comenzile** - *"stai jos si nu vorbi!"*;
- **afirmatiile explozive, chiar agresive** - *"esti intr-un necaz mai mare decat crezi"*;
- **criticile** - *"atata poti?"*;
- **amenintarile** - *"daca nu te potolesti te duc la doctor/director etc"*;
- **adresarile depreciative** – *"vei invata vreodata sa scrii corect?"*.

Dar aceste metode rareori il fac pe copil sa se comporte bine, in schimb genereaza tristete, [stima de sine](#) scazuta, furie, comportament agresiv, dorinta de razbunare, cosmaruri, [enurezis](#), nerespectarea autoritatii, stari depresive, anxietate, consum de droguri sau delincventa.

Disciplinarea pozitiva

Disciplinarea trebuie sa-l invete pe copil auto-controlul si [increderea in sine](#) prin concentrarea asupra lucrurilor pe care dorim sa le invete. Ea este baza pentru orientarea copiilor asupra modului in care pot fi in armonie cu ei insisi, cum sa isi inteleaga propriul comportament, cum sa aiba initiativa, sa fie responsabili pentru propriile alegeri, cum sa se respecte pe ei si pe ceilalti.

Daca esti parinte, aminteste-ti primii ani din viata copilului tau, cum a fost invatat sa ridice manutele, sa bata din palme sau sa mearga. Ai dat exemple, ai incurajat copilul si ai cautat momente potrivite pentru a repeta, fara a lovi, insulta, tipa sau ameninta. Incurajarea este o modalitate eficienta de recompensare a copilului, care-l stimuleaza pe acesta sa invete. Incurajarea comportamentului adecvat ajuta la construirea stimei de sine, intrucat copilul invata ca este direct responsabil de castigarea acestei recompense.

Ignorarea uneori a comportamentelor neadecvate (crize temperamentale, plans pentru a obtine ceva ce i-a fost refuzat etc) il invata pe copil autocontrolul, deoarece nu obtine atentia celorlalti prin comportamentul nepotrivit. Copilul invata astfel ca primeste atentie doar daca este calm si isi exprima adecvat dorintele.

Cum invatam copilul sa se poarte bine

Majoritatea adultilor folosesc instructiuni negative: "nu alerga prin casa", "nu arunca jucariile". Adesea nu realizeaza cat de des le folosesc. Dar pentru eficienta, instructiunile trebuie formulate pozitiv si sa descrie in mod clar comportamentul dorit din partea copilului. In loc de "nu alerga prin casa", este de preferat instructiunea "mergi incet prin casa", care ii spune copilului ce comportament este dorit de la el. Pot fi folosite si argumente care ii explica celui mic consecintele unui comportament nepotrivit, ca de exemplu "mergi incet prin casa, daca fugi te poti impiedica si rani".

Disciplinarea pozitiva este un proces complex ce recunoaste si recompenseaza comportamentul adecvat al copilului in felul urmator:

1. **Comportamentul potrivit este descris:** *"Acum ne asezam la masa in liniste";*
2. **Argumentatie clara** *"Vom incepe sa facem temele la matematica urmarind fiecare exercitiu atent";*
3. **Confirmare:** *"Vezi de ce este important sa urmarim atent exercitiile? Astfel le vom rezolva corect";*
4. **Intarirea comportamentului corect:** mentineti contactul vizual cu copilul, zambiti cand executa corect [sarcina](#), oferiti la sfarsit mai multe minute de joaca, recompensa pentru efectuarea temelor.

Astfel copilul invata si se dezvoltă corect, prin utilizarea disciplinarii pozitive de catre parinti si educatori.

Prevenirea violenței

© UNICEF

Violența împotriva copiilor este larg răspândită în Moldova. Aceasta se întâlnește în familie, în stradă și chiar în școală. Studiile UNICEF arată că 25% din copii sunt bătuți de propriii părinți, 13% sunt pedepsiți pe cale violentă de profesori, iar 10% au fost abuzați sexual sau molestați cel puțin o dată. Dacă ar fi să adunăm împreună toți copiii - victime ale violenței, ei ar completa mai mult de jumătate din școlile din Moldova.

Mulți maturi recurg la violență din cauza tradiției de a educa copilul prin bătaie, dar și pentru că nu cunosc metodele non-violente de disciplinare a copilului. Obişnuiți cu educația cu palma, unii copii ajung să nu considere bătaia o încălcare a drepturilor lor, mai ales atunci când sunt bătuți de părinți și rude. Nici părinții nu realizează că bătaia afectează dezvoltarea celor mici. Or, un copil abuzat este umilit, neajutorat, nu are încredere în sine și în oamenii din jur, are așteptări mici de la ziua de mâine și ar putea fi și el violent cu cei din jur.

Profesioniștii

Legislația Republicii Moldova interzice violența asupra copilului, dar nu obligă profesioniștii să raporteze fiecare caz descoperit. 70% din profesioniști au recunoscut că au auzit despre cazuri de abuz asupra copiilor, 60% s-au ciocnit cu asemenea situații și doar 40% au înregistrat cazurile de abuz față de copii.

Situația este agravată și de faptul că profesioniștii din diferite domenii - responsabili de prevenirea și combaterea violenței împotriva copiilor - nu dispun de regulamente care să le ghideze acțiunile în cazurile de abuz descoperite și nici de abilitățile necesare. Bunăoară, medicii și profesorii, cei care pot vedea primii urmele violenței, nu raportează cazurile de violență. Fiecare dintre ei a înregistrat și referit maxim 2 cazuri pe an, deși a cunoscut mult mai multe victime ale violenței. În prezent, polițiștii sunt cei mai activi raportori ai situațiilor de violență. Pe mâna lor ajung însă cazurile cele mai grave.

Ce face UNICEF

UNICEF Moldova, împreună cu Guvernul și societatea civilă, a demarat mai multe campanii de prevenire a violenței împotriva copilului. În 2006, în toată țara a fost lansată Campania „Copilarie fără violență” ce a sensibilizat prin spoturi video și audio, materiale mass media, postere, broșuri despre consecințele violenței asupra copilului. În 2008, UNICEF, în parteneriat cu Ministerul Educației și Tineretului, a lansat Inițiativa națională „Școala-mediă fără violență”. Atunci, aproape jumătate de milion de copii de vârstă școlară au învățat la o lecție specială cum să prevină violența și cum să acționeze atunci când un adult sau un alt copil este violent cu ei. De această dată profesorii, instruiți anterior, au fost cei care au transmis copiilor, în manieră interactivă, mesaje antiviolență. În cadrul orei speciale, fiecare elev a primit câte o broșură care promovează metodele non-violente de soluționare a conflictelor, căile de protecție în cazuri de violență fizică, emoțională sau sexuală și datele de contact ale organizațiilor la care pot apela după ajutor.

Inițiativa a cuprins toate cele peste 1500 de școli primare, gimnazii, licee și internate din Republica Moldova. Tot atunci, profesorii au organizat adunări de părinți unde au discutat despre consecințele violenței asupra copilului și au aflat cu ce pot înlocui bătaia în educația copilului.

Impact

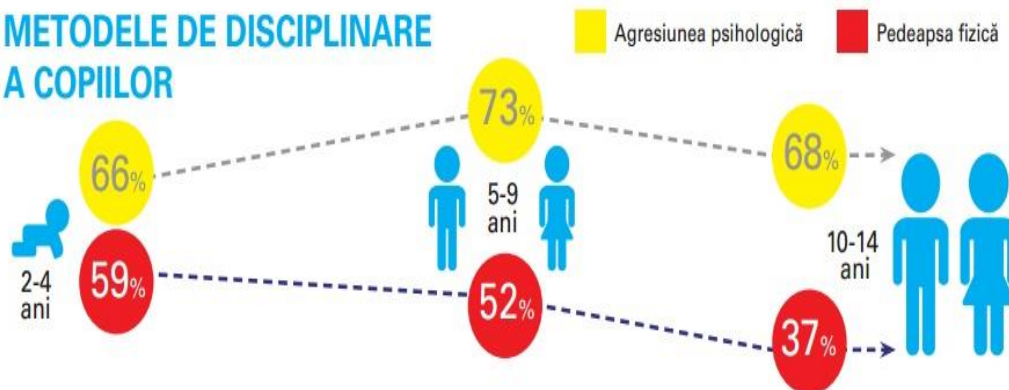
Inițiativa „Școala-mediul fără violență” a avut un impact considerabil. După lecția specială, 92% din copii au declarat că au auzit despre violență, față de 73% de copii ce au spus acest lucru până la lansarea campaniei. La fel, a crescut cu 1/3 numărul copiilor care știu că bătaia este violență și de două numărul elevilor care înțeleg că și abuzul psihologic este o formă de violență. Iar 95% din părinți au spus că au aflat lucruri utile de la adunarea de părinți.

Priorități

Rezultatele studiului pre și post campanie vor ajuta Ministerul Educației și Tineretului să planifice noi acțiuni de combatere a violenței. La fel, autoritățile își propun să creeze un mecanism unic de identificare și referire a cazurilor de abuz, exploatare și neglijare, astfel încât fiecare profesionist să știe cum să intervină pentru a proteja copiii de orice formă de violență. UNICEF va sprijini autoritățile în acțiunile anti-violență.

PROTECȚIA COPILULUI

METODELE DE DISCIPLINARE A COPIILOR

Cu cât copilul este mai **MIC**, cu atât șansele lui de a fi pedepsit **FIZIC**, sunt mai **MARI**.

PEDEAPSA FIZICĂ

(copii cu vârsta cuprinsă între 2-14 ani)

BĂIEȚII sunt mai **EXPUȘI** riscului de a fi **BĂTUȚI** în comparație cu fetele.

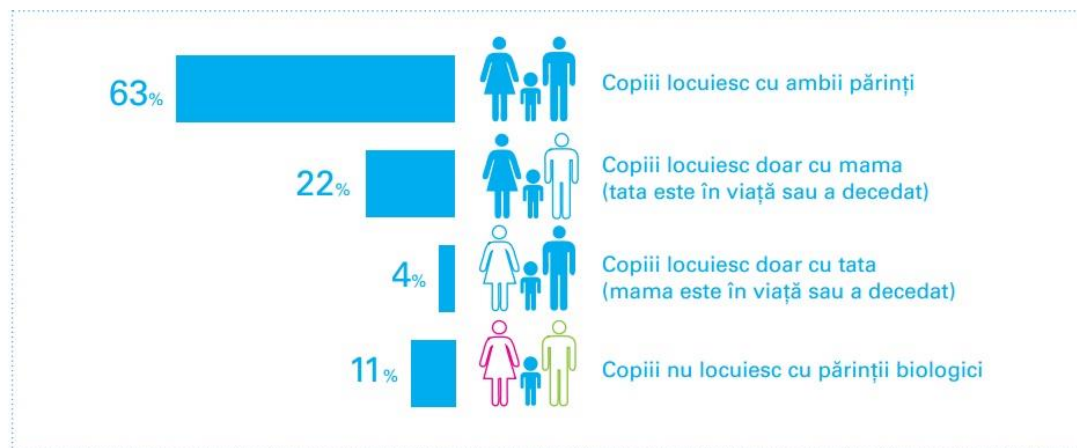
ORICE FORMĂ DE PEDEAPSĂ VIOLENTĂ

(copii cu vârsta cuprinsă între 2-14 ani)

Șansele disciplinării violente **DESCRESC** odată cu nivelul de **BUNĂSTARE** a familiei.

SITUAȚIA ÎN FAMILIE

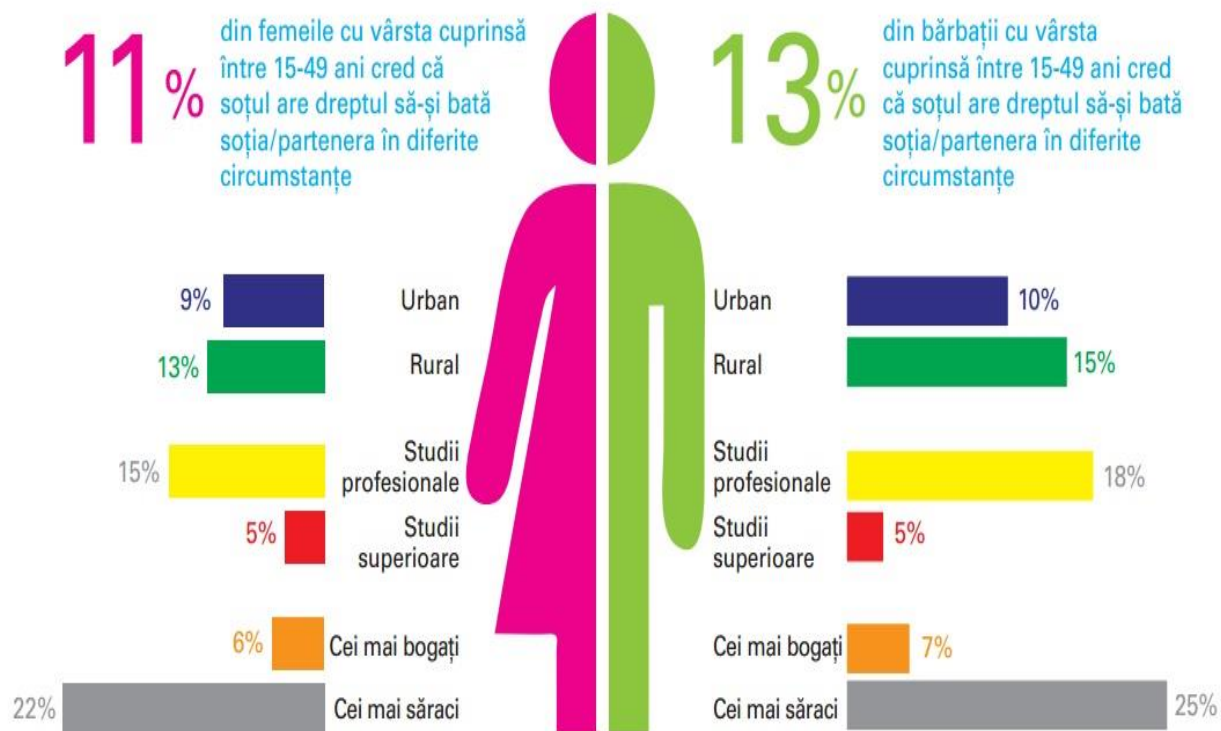

Fiecare **AL PATRULEA** copil din Moldova locuiește **DOAR** cu **MAMA** sau **TATĂL BIOLOGIC**.

PROTECȚIA COPILULUI

ATITUDINEA FAȚĂ DE VIOLENȚA ÎN FAMILIE

FEMEILE JUSTIFICĂ violența în familie aproape LA FEL DE MULT ca BĂRBAȚII.

Copiii care traiesc intr-un mediu unde violenta in familie a devenit un mod de viata risca sa fie traumatizati atat din punct de vedere emotional, cat si din punct de vedere psihologic. Chiar daca sunt victime ale violentei in familie sau doar martori, consecintele isi pun amprenta atat asupra copilariei, dar si asupra vietii de adult.

Primele consecinte ale violentei in familie se inregistreaza la nivel comportamental. Printre cele mai frecvente „insemne” lasate de un astfel de mediu, se numara:

Lipsa increderii in sine

Stari confuze ce oscileaza intre frica, furie sau vina

Impulsuri de agresivitate

Insomnii, cosmaruri

Frica de a fi atins sau de a fi apropiat de cineva

Neincredere

Frica de a comite greseli

Neliniste, agitatie

Probleme de nutritie

Manifestari legate de stres, precum dureri de cap, dureri de stomac , udarea patului

Rezultate slabe la scoala

Deficiente ale comportamentului social

Tendinte de a se rani

Abuzul de droguri sau alcool

Pe langa acestea, copiii sunt nevoiti sa faca fata unor dileme carora nu reusesc sa le gaseasca raspunsul la o varsta atat de frageda si ajung sa se izoleze sau sa manifeste un comportament violent. Iata cateva dintre problemele cu care se confrunta cei mici expusi violentei:

Copiii se simt responsabili pentru comportamentul violent al persoanei responsabile de abuzuri si nu inteleg ca aceasta este o problema ce tine de adulti. Acestia vor crede ca parintii se cearta din cauza performantelor de la scoala, din cauza ca nu este ascultator etc. Astfel, ajunge sa creada ca este el cauza abuzului si a violentei asupra mamei, a sa sau a fratilor sai.

Copiii mai mari simt nevoia sa protejeze persoana care este abuzata. Acest lucru poate duce la alte conflicte si situatii violente generate, de data aceasta, de catre copil.

Violenta in familie il determina pe copil sa nu isi mai inteleaga relatia cu parintii, simtindu-se initial apropiat de amandoi. Iubirea sa pentru ambii parinti intra astfel in conflict cu situatia de natura violenta dintre acestia. De asemenea, copiii simt nevoia sa ia partea unuia dintre parinti, iar altii prefera sa se indeparteze de amandoi.

Unii copii dezvoltă o strategie de a-si exprima sentimentele printr-un comportament negativ. Parintii inteleg gresit acest mesaj si se grabesc in a-i pedepsi pe micuti; ignorandu-le insa acest „strigat” de ajutor, copiii ajung sa creada tot mai mult ca intr-adevar, ei sunt cauza violentei in familie.

Parintii reprezinta niste modele de urmat pentru orice copil; violenta in familie ii transmite insa ca acesta este un comportament normal; astfel, copilul creste acceptand violenta ca pe o normalitate, crezand in ceea ce vede: partenerul mai puternic se impune prin forta.

Atentie! Violenta din familie il va marca pe copilul tau toata viata. Daca te confrunti cu o astfel de situatie, indeparteaza-l pe copil cat mai repede de mediul violent!

COMPORTAMENT VIOLENT

UN COPIL CRESCUT
CU PALME ȘI
AMENINȚAREA
CONSTANTĂ CĂ VA
LUA BATAIE ARE
TOATE ȘANSELE SĂ
DEVINĂ LA RANDUL
LUI UN AGRESOR

VIOLENȚA VERBALĂ RĂNEȘTE.

la atitudine! Află cum pe: www.unicef.ro/opresteViolentaVerbala

unicef

PROTECȚIA COPILULUI

METODELE DE DISCIPLINARE A COPIILOR

76%

din copiii cu vârsta cuprinsă între 2-14 ani au fost supuși la orice formă de pedeapsă violentă

22%

din copiii cu vârsta cuprinsă între 2-14 ani au fost disciplinați prin metode non-violente

48%

din copiii cu vârsta cuprinsă între 2-14 ani au fost supuși pedepsei fizice

69%

din copiii cu vârsta cuprinsă între 2-14 ani au fost supuși agresiunii psihologice

15%

Chiar dacă disciplinarea violentă este o practică răspândită, doar 15% dintre adulți consideră că un copil ar trebui pedepsit fizic

Părinții **NU ȘTIU** cum să-și disciplineze copiii prin metode **NON-VIOLENTE** și au nevoie de **EDUCAȚIE** în acest sens.

AGRESIVITATE

UN COPIL RIDICULIZAT
SAU UMILIT DE MIC
ARE TOATE ȘANSELE
SĂ DEVINĂ UN ADULT
CARE ÎȘI IESE RAPID
DIN FIRE

VIOLENȚA VERBALĂ RĂNEȘTE.

la atitudine! Află cum pe: www.unicef.ro/opresteViolentaVerbala

unicef

DEPRESIE

UN COPIL CRESCUT
CU ȚIPETE ȘI INSULTE
ARE TOATE ȘANSELE
SĂ SUFERE DE
DEPRESIE CA ADULT

VIOLENȚA VERBALĂ RĂNEȘTE.

la atitudine! Află cum pe: www.unicef.ro/opresteViolentaVerbala

unicef

HIPERSENSIBILITATE

**UN COPIL ÎNJOSIT DE
MIC DE CĂTRE
FAMILIE ARE TOATE
ȘANSELE SĂ DEVINĂ
UN ADULT TIMID ȘI
INTROVERTIT**

VIOLENȚA VERBALĂ RĂNEȘTE.

la atitudine! Află cum pe: www.unicef.ro/opresteViolentaVerbala

unicef